

Христос Воскресе-Ваистину Воскресе! Амин!

Ваистину Васкрсе Господ браћо, ради нас људи, и ради нашега спасења. Ево недељу дана прође од славног Васкрсења Христовога, али још увек тај празник је у срцима нашим, и пред очима нашим. И биће тако не само ових 40 дана до Спасовдана, него ће тај празник Христовог Васкрсења бити пред нама и у нама целу годину дана, и целог живота нашега. Јер нема важнијег догађаја у историји васионе од Васкрсења Господа Христа.

Он је својим страдањем на крсту на Велики Петак, својим погребењем али и Васкрсењем трећи дан из гроба, извршио дело спасења рода људскога, спасења од три велика зла: од греха, смрти и ђавола. Јер човек је после пада Адамовог у Рају пао у ропство ова три велика зла, заборавио на правога Бога, удаљио се од Њега, и био је на путу да буде потпуно изгубљен да га није љубав Божија и милост Божија чувала, и одредила време када ће доћи Спаситељ да цео род људски избави од ова три велика зла.

Нема греха без ђавола, и нема смрти без греха. Јер каже Апостол Павле: „плата за грех је смрт“. А иза свакога греха крије се по један ђаво. И тако је Господ Васкрсењем својим разорио моћ ђавола, његову државу, његову владавину, и ослободио не само људе после целог свога Васкрсења него и оне пре који су живели у Староме Завету, али су чували у својим мислима, у своме уму, у своме срцу, чували су оно обећање које је Бог дао људима још у Рају, да ће Бог послати избавитеља њиховога. И они који су у то поверовали, веровали они су били изведени из Ада на дан Васкрсења и уведени у Рај.

Васкрсење Христово је догађај браћо и сестре који има више сведока него било који догађај историје света. Господ Христос се после Васкрсења јављао многим људима, најпре дванаесторици својих Апостола, женама Мироносицама, другим људима оним Луки и Клеопи на путу за Емаус, једном скупу браће од петстотина људи на окупу, и Господ се јавио 40 дана по Васкрсењу своме, учио људе и говорио им о вечноме блаженом

животу.

Када се Господ јавио на дан Васкрсења својим ученицима, који су били од страха Јевреја затворени у једну просторију, једну одају, Он је ушао код њих кроз закључана врата (јер Он је био без потребе да неко пред Њим отвара врата), и Он је њих поздравио: „Мир вам“. Јер је њихово срце било уплашено, уstraшено и Он им сада враћа тај мир који само Бог може дати људима. И поздравио их је, и јављао им се и уверио у своје Васкрсење.

Али један од ученика који га је три године пратио, који је гледао Његова чудеса, који је био сведок Његовог страдања, није био на томе скупу када се Господ јавио. То је био Апостол Тома. Када се он вратио са неког пута и његови други Апостоли говорили су му: „Видели смо Господа, Васкрсао је Господ“. Он је остао упоран: „Не верујем, и нећу веровати док не видим ране од клина на телу Његовоме, и не ставим прсте своје у ране од клина на рукама Његовим, и не ставим руку своју у ребра Његова тамо где је Господ прободен копљем, нећу веровати“.

Прошло је осам дана, поново су били сви ученици у скупу, сигурно на молитви. Са њима је био и Тома. И поново се јавља Господ Васкрсли и обраћа се Томи и каже: „Томо пружи руку своју опипај ране моје, и не буди неверан него веран“. Тома је био задивљен, запрепашћен. Не верујем да је пришао да пипа Господа свога, него је узвикнуо: „Господ мој и Бог мој“. И тиме је исповедио да и он верује у Васкрсење Христово.

Ето како Господ мудро устројава спасење нас људи. Да није било неверовања Томинога, многи који данас верују не би веровали. Него Томино неверовање и његово уверавање у Васкрсење Христово, дало је многим људима веру да је Христос заиста Васкрсао. Зато се ми поздрављамо ових 40 дана радосним поздравом: „Христос Васкрсе“ и одговарамо: „Ваистину Вакрсе“.

Али поред тога сведока, поред ових сведока Апостола, и Апостола Томе који се на најочигледнији начин уверио у Васкрсење Христово, било је и многих других. Кроз сву историју Цркве

Божије, Господ је посведочавао своје Васкрсење. Сви Мученици који су пострадали за Господа Христа, они су веровали и знали да је Господ Васкрсао и зато су имали снаге коју им је Господ давао, да остану чврсти у вери, да исповедају своју веру до проливања своје крви и давања свога живота за ту веру.

И тако је календар наш црквени препун Светих Мученика, и оних који су за Христа пострадали, који су у Њега веровали, у Његово Васкрсење. И не само Мученици него и остали Светитељи Божији. Они који су у пустињи проводили живот свој Преподобни Оци, они који су били на челу верујућег народа, и упућивали га и учили вери, као што су Светитељи Божији, Епископи Светитељи. Тако и данас такође у овај дан и овај празник славимо још једног дивног сведока, сведока за кога смо сви ми чули, а многи су и били код њега тражећи помоћ његову, Светог Василија Острошког Чудотворца, коме је данас овај дан посвећен такође. И он је један од великих сведока Васкрсења Христовога, јер је он за време свога живота много, много пострадао од стране непријатеља Цркве Божије, али је остао веран до смрти, како каже Господ: „Буди веран до смрти, и даћу ти венац живота“.

И Господ је дакле имао много сведока, и данас ми не само овде сабрани него сви Православни Хришћани широм света, јесмо уствари сведоци Васкрсења Христовога, јер да није било Васкрсења Његовога не би ми данас били овде на молитви, нити би било ових сведока о којима смо говорили.

Данас је слава ове наше мале молитвенице, наше мале Катакомбе али је и слава братства овде Јанковића који славе Апостола Тому.

Нека би Господ дао молитвама Светог Апостола Томе, да његова вера коју је задобио на овакав чудесан начин, буде и вера свих нас толико чврста и јака као што је била у њему, јер је и он на крају пострадао за проповеди, за веру о Васкрсењу Христовом, јер он не да је веровао, он је знао да је Господ Васкрсао јер каже Апостол: „Оно што видесмо, што чусмо, што руке наше опипаше то вам јављамо, то проповедамо“.

Нека би дакле Свети Апостол Тома измолио у Бога ту милост и веру учврстио у нама, да и ми останемо верни до свога краја, до смрти своје, да останемо верни вери Православној, оној вери коју су Свети Оци проповедали коју смо примили од нашега Светога Саве, да и ми ту веру неокрњену, неупрљану предамо нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини, те да се име Божије на прави начин прославља у нашем народу у све дане живота нашега, и кроз све векове кроз вечност.

Амин. Боже дај! Христос Васкрсе!